

Fredag 26 oktober

Mygg och kameler

Vårfruskolan som tvåparallellig 1 till 9-skola enligt läroplanens anvisningar och läroutbildningens uppläggning, grönområde och skolgård i kvarteret Galten, lokallösning för komvux på Svane – hela denna väl genomtänkta strategi för att på en gång och ekonomiskt fördelaktigt lösa en rad problem, som Lars André (s) tänkte ut för snart två år sedan, finns nu med i vänsterpartiets budgetförslag i Roland Anderssons kompetenta sammanfattning.

Så finns den dokumenterad till skam för dem som fällde den: de borgerliga partierna och miljöpartiet.

Nu står vi där med den slösaktigt underutnyttjade Svaneskolan, den splittrade localsituationen för komvux (och ett troligt uppdrag till NCC att bygga nytt för dem), gammaldags högstadium på Svane med långa resvägar för innerstadsbarnen, ingen 1 till 9-skola, inget grönområde i Galten utan kanske i stället parkeringshus. Miljöfaran de Gröna i praktiken. Och de borgerliga ekonomisterna, med sin oförmåga att uppfatta ekonomin annat än som siffror på papper.

Men sparas skall det på skolans område: rektorena hade den 10 oktober överläggningar om läromedlen på våra gymnasieskolor. "Erfarenheten visar att böcker som lånas ut till eleverna i stort sett är förbrukade efter två år. Kostnader är förknippade med hantering och administration av låneläromedel."

Av detta kunde man ha dragit slutsatsen att det mest ekonomiska vore att ge eleverna de läroböcker som ska användas två eller tre år. Icke så inom skolan. Eleverna ska meddelas att de har möjlighet att köpa dem. "Förslag till kostnad för elever vid köp: 50 % för böcker efter två år och 30 % för böcker efter tre år."

Eftersom rektorena konstaterar att böckerna i stort sett är förbrukade efter två år är det uppenbart att de här föreslår en affär som är särdeles förmånlig för skolan. Frågan är hur många elever som lockas av anbudet och hur positivt totaleffekten blir för skolekonomin.

Gunnar Stensson

Flamman ersätter Ny Dag?

Efter att Ny Dag lags ned finns nu planer på en ny vänstertidning. Det är folk från vänsterpartiet, KU, SP och Norrskensflamman som arbetar för ett sådant projekt. Från vänsterpartiet deltar partistyrrelseledamoten Olle Forssell.

Vid vänsterpartiets styrelsemöte förra helgen fanns flera förslag om ett första steg mot ett närmande till Norrskensflamman. Forssell föreslog bl a att partiet skulle uppmana medlemmar och lokalorganisationer att prenumerera på Flamman, att partiet centralt skulle köpa en symbolisk andel i tidningen, samt att Ny Dags prenumerantregister skulle ställas till Flammans förfogande. Flamman sägs vara en bra partner med åtta miljoner i kontanter och lika mycket i fasta tillgångar. Dessutom har den en ny plattform och är beredd att byta namn.

Ledamoten från Norrbotten framhöll att i hans hemtrakter är det otänkbart att arbeta tillsammans med Norrskensflamman.

Partistyrelsen fattade inget formellt beslut vare sig om att avbryta eller fortsätta kontakterna. Men hållningen är avvaktande och Forssell fick klara informella signaler att fortsätta.

Motförslag från Herman

Den öppna famnen mot sektvänstern slog igenom även i partistyrrelsens diskussion och beslut om valsamverkan. VU föreslog att partiet ska öppna sina listor för oberoende kandidater och att valplattformen ska diskuteras på öppna möten. Herman Schmid kom med motförslag. Han ville att partiet bara ska vända sig till organisationer.

– Vikan inte samarbeta bara med våra väljare, inte bara prata om parlamentariskt spel och namn på listor utan vi ska samarbeta med organisationer, sa han. Hans erfarenheter från Bona är att det går bra att samarbeta med de små vänsterpartierna.

Slutdokumentet blev en kompromiss med oberoende kandidater och valplattformsdiskussion på öppna möten, men med en argumentation som vänder sig till smågruppsvänstern. Det är en klar markering för allmänheten om åt vilket håll vänsterpartiet vill gå.

Markering från Werner

Lars Werner tog i sitt inledningsanförande klart avstånd från Flammans hängarna och dem som pratar

om enad vänster och därmed menar apk och trotskister. Lars Ohly, Bitte Engzell och Herman Schmid ville ha ett närmande till de små vänsterpartierna. Berra Åhnberg framhöll att vänsterpartiet måste utarbeta en egen ekologisk och näringspolitisk plattform och inte liera sig med de demokratiska småpartierna.

Ann Schlyter, som tog avstånd från samarbetet med sektvänstern, blev kallad partiegoist och anklagad för att vilja ha ett slutet parti. Gudrun Schyman var mötesordförande och deltog inte i debatten.

Nyhetsred

PS På vänsterpartiets medlemsmöte den 30 oktober berättar Ann Schlyter mer från styrelsemötet och diskussionerna kring vänstersamarbetet kring bl a en tidning.

Öppna möten på v-lokalen

Den 8 november talar Herman Schmid under rubriken Socialism och marknad. Den 6 december behandlar Anna Christensen Vårdkrisen och lönearbetet. Mer information i kommande nummer.

Monument, varaktigare än koppar

Något ovanligt har inträffat: modernistiska offentliga skulpturer har på kort tid blivit folkkära. Låt vara att Takashis block inte är särskilt svårtillgängliga och att själva stenen är vacker och fascinerande. Men med många debatter i minnet (t ex kring Chillidaskulpturen på Stortorget), där Arg Skattebetalare undrar varför det ska slängas ut offentliga medel på något som ingenting föreställer, är det märkligt att uppslutningen nu är så allmän.

Jämfört med Lars Engqvists storslagna visioner, där miljardprogrammet för Malmös kulturella upprustning skulle innehålla en skulpturpark för sådär hundra miljoner, är det futtiga belopp man diskuterar om. Fyrahundratusen som en av Bantorgsskulpturerna skulle kosta motsvarar ju bara lönen, inklusive lönebidrag, för två lägre kommuntjänstemän eller en högre. Det kunde snart bli en riktig liten park.

När franska revolutionen fyllde hundra år (vi har dragit parallellen förr) uppförde man i Paris en 300 m hög järnsculptur. Lunds tusen år skulle mera modest firas med en skulptur på Mårtenstorget. Men man våga aldrig tänka sej att kommunen skulle kunna ta de pengarna ur egen kassa. I stället efterlyste man privata sponsorer. Klart är att det finns ett antal rika eller mycket rika personer och företag med anknytning till Lund-vibehöverbara nämna Rausings – men förhoppningarna har som bekant slagit slint hittills. Kommunledningen misslyckades i det första försöket och kulturstödsnämnden som tog över har hittills inte varit framgångsrikare. Med vår politiska paranoia vill vi gärna se detta som en demonstrationspolitik mot den rödgröna majoriteten.

Alla, utom Roland Andersson (v), tror att det blir borgerlig majoritet i Lund efter nästa val. Vi tror det också. Liksom antagligen Claes Göran Jönsson (s) även om han naturligtvis inte kan säga något sådant offentligt. Mot den bakgrunden har vi ett förslag: köp skulpturerna! Både Tahashis och Kirkebys. Genast och för kommunala skattemedel. Låt sen borgarna ta hand om konkursboet. Det kommer att gnälla, men det som eftervärlden ska minnas och uppskatta är att den rödgröna majoriteten gav Lund minnen som är varaktigare än (den i luftföreningarnas tid så förgängliga) kopparn.

Hedlund och historiens slut

Vi utsätts nu för en ideologisk anstormning utan like. Under beteckningen vetenskap saluförs en liberal gottköpsideologi utan någon som helst verklighetsanknytning. Statssocialismens sammanbrott har förlöst ett tidigare oanat politiskt och ideologiskt patos hos vissa samhällsdebattörer. Framför allt gäller det forskare inom det historiska och ekonomiska facket. Den fd lundaekonomen och numera östatsforskaren Stefan Hedlund är en i raden av dessa marknadsapologeter. I en debattartikel i DN nyligen försöker han inte bara övertyga läsaren om kapitalismens totala seger över alla andra tänkbara samhällssystem utan också om något så bekant som historiens slut. Marknaden har, menar Hedlund, med sin prissättning på en fri konkurrensmarknad och sitt prisbestämda allokeringsmönster, visat sig vara det enda systemet som garanterar en socialt och miljömässigt acceptabel resursanvändning. Tongångarna känns igen från den gamla debatten mellan österrikarna (bl a von Mises och Hayek) och den polske marxinspirerade ekonomen Lange. Utan en fri marknad ingen pris-

sättning som avspeglar insatsvarornas relativa knapphet, och därmed ingen möjlighet till en fördelning av resurserna som motsvarar de sociala behoven, dvs som de yttrar sig på marknaden i form av köpkraft.

Hedlund menar att alla sociala system utom kapitalismen bottenar i utopistiska skrivbordssprodukter. När de ska överföras i praktisk handling leder de som regel till katastrofer, diktatur och social förnedring. Den avgörande frågan man måste ställa är emellertid om inte Hedlund är lika fången i en abstrakt vision. Teorin om den perfekta marknaden är just en teori. Om ett sådant system har existerat i verkligheten så finner vi det i alla fall inte under nuvarande sekel. 1800-talets konkurrenskapitalism, i det klassiska brittiska fallet, visade sig oförenlig med såväl ekonomiska som sociala framsteg. Därför skapades på politisk väg institutioner och strukturer som på en gång skulle skydda människorna från marknadens godtycke, lika väl som lägga en grund för den stabila ekonomiska utveckling som vulgärkapitalismen i sina historiska for-

mer alltid förhindrat.

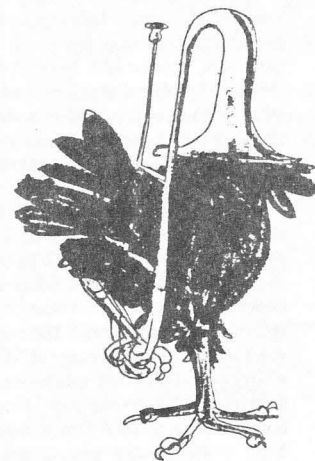
Det enda man kan säga om Hedlunds utfall är att det säkert kommer att gå till historien. Men då som ett typexempel på bristerna i en historielös och ideologiskt konjunktur-betingad forskning. Jag tror att vi som vågar tänka kritiska tankar om marknaden och betonar vikten av en social dimension i politiken lugnt kan göra det i fortsättningen också. Medvetna om att allt är i ständig förändring kan det vara motiverat med kyllig distans till ideologiska konjunkturfenomen. Kan vi lära oss detta av Hedlund och hans meningsfränder har vi faktiskt lärt oss en hel del. Vänstern är ju som bekant inte utan skuld i sammanhanget.

JO

GÖRAN PALM, Anders Granström och Röda Kapellet

Till förra årets kulturmatt gjorde Röda Kapellet ett program kring Göran Palms blankversdikt "Han som blev över". Den ingår i hans *Sverige, en vintersaga*, del 2, och "speglar i ett personligt öde Limhamns, Malmös, Sveriges, folkhemmets och socialdemokratin utveckling de senaste fyrtio åren" för att citera programbladet. Anders Granström läser en komprimerad version av texten och Kapellet interfolierar med "understrykande eller kontrasterande blåsmusik". Det blev två fullsatta hus på kulturmatten 1989, och programmet framfördes även för Limhamns socialdemokratiska arbetarkommun när den firade 90-årsjubileum.

Nu har Tegnérnsamfundet tilldelat Göran Palm årets Tegnérpris, en mycket naturlig koppling mellan två stora svenska blankverspoeter. Röda Kapellet tar tillfället i akt och ger en ny föreställning av "Han som blev över", så att författaren kan se hur hans text blir använd. Göran Palm har fö lovat att själv säga eller läsa något i sammanhanget.

Föreställningen ges torsdag 1 november kl 20 på Mikaelnsalen (Kapitelhuset, Kraftstorg 12 A). Inträde 20 kr.

Kompletterande kaférouden:

Utmärkt, trots allt!

På den nya serveringen i stationshuset kostar vår traditionella frukostkombination kaffe, ostsmacka och wienerbröd hela 30 kr. Påtår får man bara om personalen är på det humöret och tidning får man hålla se med själv. Mackan är standard 1A och wienerbrödet alltför sött om än saftigt. Vill man ha något därutöver är man hänvisad till ett reducerat Delicato-sortiment. Man får räkna med att dela bord med andra, att det är trångt mellan borden, att det bara är skyltar och inga hinder som skiljer rökfria platser från rökiga och att de öppna kyldiskarna bullrar.

Ändå: Pressbyråns servering på Lund C (som stationen även officiellt kommer att heta från den 1 december) är ett ställe där man gärna intar sitt frukostkaffe. Och inte bara utretrade tågvänner som skribenten; det är god beläggning vid borden.

Det beror naturligtvis på att stationen är ett ställe där många behöver en kopp kaffe. Många passerar och åt-

skilliga får köa länge efter biljetter eftersom personalkrisen i kassorna inte tycks få någon snabb lösning. Men stället har också positiva värden i sej.

Dit hör främst själva stationsmiljön. Det är ett litet lyft att höra utropen och se alla förbiilande resenärer. Man känner den lätta, positiva oro som den förestående resan alltid väcker, även om det denna gång gäller Hjärup och inte Milano. Gärna byter man sin vanliga DN mot The European.

Ännu bättre blir det när täckelset har fallit och man även kan se tågen från sin kaféstol. Resultatet av stationens långa ombyggnad artar sej bra. Det är ett härligt ljus i serveringen trots att den inte har några fönster direkt ut, och än så länge är allting fräscht.

Så det blir att bygga ut, både platsantalet och sortimentet.

Gr

De globala miljöhoten måste tas på allvar

Halvera vägtrafiken!

Slutsatsen att vägtrafiken måste halveras drogs av vänsterpartiets energipolitiska aktivister (bl a riksdagsledamöterna Annika Åhnberg och Rolf L Nilson) som var samlade till en kurs utanför Norrtälje den 19-20 oktober. Man antog enhälligt följande uttalande:

De luftföroreningar industrisamhällena producerar leder till klimatförändringar, försurning av skog, mark och vatten samt ökad cancer-risk mm.

Förbränning av fossila bränslen är den överlagset största boven i detta drama. All förbränning leder till koldioxid - den går inte att filtrera bort. Moderatema och andra kärnkraftsvänner har försökt förvilla opinionen genom det lögnaktiga påståendet att vi behöver kärnkraften för att begränsa koldioxidutsläppen. Sanningen är att utsläppen av koldioxid ständigt ökar trots att vi använder

hela den svenska kärnkraftsarsenalen. Detta beror framför allt på vägtrafikens ökning.

Med tanke på att FN:s miljökonferens i Brasilien 1992 närmar sig, vore det lämpligt att Sverige föregår med gott exempel genom att minska sitt bidrag till växthuseffekten. Riksdagen bör snarast vidta åtgärder för en kraftig minskning av bensin- och dieseldriven trafik.

- Riv upp beslutet om momsbeläggning av kollektivtrafiken. Momsen saboterar alla miljöambitioner för trafikplanerarna i landsting och kommuner.

- Skattebelägg långtradartrafiken så att godstransporter överförs till tåg och båt.

- Inför biltullar i storstäderna och utveckla miljövänlig kollektivtrafik som kan göra innerstäderna helt bilfria.

- Tillståndspröva företagens transporter.

Sydsvenskan censurerar

En unik film om Eritrea visades i måndags på Lunds stadsbibliotek. Den dokumenterade på ett fruktansvärt sätt effekterna av Mengisturegimens angrepp på civila med napalm- och splitterbomber. När den visades på BBCs Channel Four i somras bidrog den till att skapa en opinionsstorm som tvingade politikerna att pressa den etiopiske diktatorn att för en tid avbryta bombingarna - som emellertid återupptogs i oktober. Om den visats i svensk TV skulle effekten kanske ha blivit en lika intensiv solidaritetsvåg som den som nu kommer de rumänska barnen till godo. Men svensk TV vägrar att visa den. Man väljer vad man ska bilda opinion för.

I pressmeddelandet om filmen försökte jag ge en föreställning om dess betydelse. Allt detta var avskalat i den notis som publicerades i Sydsvenskan. Av den framgick i stort sett bara att vänsterpartiet visade en Eritrea-film. De centrala opinionsbildningsmonopolens censur följts minutöst upp på lokalplanet.

Nu blev visningen ändå en succé såtillvida som långt fler strömmade till än man kunnat förvänta ens efter en mer klagörande notis. Borden måste bäras ut och en mängd extrastolar rullas in. Många tvingades ändå stå eller sitta på golvet. Tre fjärdedelar av publiken bestod av eritreaner.

Jag upplevde starkt situationens absurditet - och då menar jag en varaktigt absurd situation. Här befann vi oss, de som med egna sinnen och känslor upplevt Mengistus folk-mord och som genom kontakten med kvarvarande familjemedlemmar får ständigt ny kunskap, och jag som genom arbetet med Eritreanytt ständigt utsätts för samma kunskap. Nu har vi återfått vår kunskap bekräftad. Men i samhället utanför har vi ingen möjlighet att kommunicera vår insikt. Referenserna saknas eftersom massmedierna helt förtiger detta förödande krig för demokrati och självbestämmande mot en diktator som bara kan jämföras med Saddam Hussein och Pol Pot.

Dock finns hopp. Den etiopiska ockupationsarmén är helt inringad i Asmara. Bombplanens bränsle tryter i dagens bensinkris, Sovjetunionen stoppar vapenleveranserna. Och Rolf L Nilson berättade att socialdemokraterna stod inför ett nederlag i Eritreafrågan: samtliga partier utom s kommer att uttala sig för Eritreas rätt till självbestämmande när frågan kommer upp i riksdagen i höst.

Det beslutet blir av stor betydelse för det fortsatta solidaritetsarbetet.

Gunnar Stensson

Från Tjappan

Med frusen nästipp grävde jag i lördags, öster om järnknäret, ner tio friska smultronplantor av sorten Rügen, till minna av vandringssektionens nordtyska utflykt i slutet av september, då DDR höll på att dra sin sista suck. Blott den vet, som vida reser och fjärran farit har, säger Havamal. Båtturen och vandringen lär ha varit mycket lyckade och flera av dem som för första gången deltog i sektionens aktiviteter har uttryckt önskemål om nya, liknande projekt.

Namn på träd, buskar och växter kan ge associationer i olika riktningar för den som går och påtar i jorden. Denna lördag planterade jag också, framför ett par Lavendel, den röda rosen Nina Weibull, som väl då får påminna om den stränga källkritiska tradition inom historieforskningen som har sina rötter i lundamyllan. Hädanefter ska ingen komma och slänga ur sig en massa overifierade odlingsråd!

Nåja, jagandet efter sanningen får inte skrämma iväg den mysiga folk-trogen som ofta finns kvar kring växtligheten. Eftersom jag tänker anlägga en till sambons konkurrerande kryddträdgård läser jag om örter olika egenskaper enligt folktron och finner att det kanske inte vore så dumt att odla citronmeliss: "Välgörande för nerverna, förjagar melankoli, stärker minnet, förnygrar och förhindrar skalighet."

Det stora problemet i tjappan just nu är annars hur jag ska samla ihop krafter till att grönmåla den sista stolen i det trädgårdsmöblemang som sambon är mycket stolt över. Bord och stolar ser väl inte så märkvärdiga ut men de har ägts av konstprofessor Gregor Paulsson och varit med på Stockholmsutställningen 1930. (Dessutom var Gregor gift med system till sambons favoritförfattare Elin Wägnér.)

Det är ju ingen jätteuppgift att måla en stol men somliga plikter gidder man bara inte. Kanske måste jag repa en näve citronmeliss från sambons redan uppvuxna kryddträdgård!

Finn

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Öppenheten måste gälla alla
Ulf Nymark kritiserar i VB nr 31 att vänsterpartiets skånedistrikt på riksarbetsplatskonferensen lät se representeras av bl a apk-medlemmen Anton Flink.

Det är, i nuvarande politiska konjunktur, inte alltid så lätt att besätta olika uppdrag. Vi i skånedistriktets styrelse hade bry med att hitta sju delegater till den nyinrättade riksarbetsplatskonferensen. I sista stund kom förslaget att skicka Anton Flink. Efter att ha rådgjort med några kamrater tog jag ett viceordförandebeslut om saken.

Därmed endast sagt att Anton Flink inte tog någon annans plats, inte att han skulle vara en nödlösning. Hans fackliga meriter från Transport är obestridliga, hans personliga kvalifikationer likaså. De senare jag senast haft anledning att uppleva i kampanjen mot Öresundsbron där Anton Flink gjorde stora och goda insatser i organisationsarbetet.

Kvar står då politiken. Den är förvisso ingen restfaktor och under normala förhållanden skulle det inte ha kommit på tal att ge Anton Flink ett sådant uppdrag. Men förhållandena är inte normala för vänstern. För vänsterpartiets del har de, förutom namnbytet, bl a lett till en proklamerad öppenhet mot utanförstående individer och organisationer. Den öppenheten måste gälla alla inom vänstern och enligt min bedömning även för Anton Flink, som i likhet med andra apk-are sades mej vara på väg (tillbaka) till vänsterpartiet.

Apk-arna har rimligen fått sin världsbild mer rubbad än några andra inom den svenska vänstern. Det finns ingen brejtnivism att frukta längre för vare sej Ulf eller mej. Däremot är jag personligen tveksam inför den ekonomism som återvändande apk-are kan ha med sej i bagaget – och som lätt utvecklas på en arbetsplatskonferens av det aktuella slaget, oberoende av deltagarnas ideologiska bakgrund. Det är inte bra att ekonomism och traditionalism får prägla det nya vänsterpartiet.

Men det stoppar vi knappast genom att utestänga medlemmar från visst håll. Bästa motvikten är att få in fler från den obundna och odogmatiska vänstern. Tyvärr är den, av allt att döma, inte så särskilt starkt just nu. Även om Ulf Nymark personligen har gjort sitt bästa för att öka dess numerär.

Gunnar Sandin

Baktala inte Fäläden!

Inte utan intresse följer jag debatten kring utvecklingen av Norra Fälädens centrum, som nu förts i VB under en tid. Diskussionen handlar till stor del om sådant som också vi i SAP Norr ganska länge har diskuterat när det gäller förändring av miljö runt Svenshögsvägen mm. Det förslag som Tarcisio och Lena lade i kommundelsnämnd Norr tidigare i år, om förnyelse av Norr, är både intressant och inspirerande för diskussionens fortsättning på ett bredare plan. Tarcisios och Lenas stora förtjänster som kdn-politiker är överhuvud taget just att de alltid engagerat tar upp olika förslag och idéer till diskussion. "Arbetar för sina drömmar", som Lena själv uttryckte det i VB nr 29. Det är för övrigt inte bara Lena som beklagar att Tarcisio nu har lämnat nämnden.

Jag håller inte alltid med Lena och Tarcisio i sak. Men jag delar det förhållningssätt de har till politiken, som det möjligas konst för att försöka uppnå sina visioner. Det är mot den bakgrunden nästintill beklämmande att läsa Gunnar Sandins inlägg i debatten om Svenshögsvägen i VB nr 30. Man undrar nästan om GS själv varit på Fäläden någon gång. Länge sedan var det i alla fall. GS sällar sig till kören av dem som baktalar Fäläden utan att ha någon reda på sakens egentliga tillstånd. Som fälädsbo känner jag inte alls igen hans beskrivning av Fäläden, som okänt för alla som inte bor där. Han har fel när han skriver att Fälädstorget har uppenbara problem med "ett tyande butiksliv och hotande nedläggningar". Tvärtom är det ju så, att affärslivet på Fälädstorget växer, affärema och den övriga servicen byggs ut. Jag har även förbluffats över hur många människor, som jag vet bor på andra håll i Lund, som jag mött på K-Marknaden när jag helhandlat. Det är långt ifrån bara Fälädsbor som handlar på Fälädstorget. Det är dessutom så att Norra Fäläden växer och är nog att se som Lunds mest expansiva område för närvarande.

Svenshögsvägen är heller knappast någon bortglömd bakgata, som ingen vet var den ligger. GS tycks ha missat, att det är just det som är ett av problemen. Svenshögsvägen är en livligt trafikerad väg med alla för- och nackdelar som det innebär. Det är för att komma fram till hur vi kan motverka nackdelarna och ta vara på fördelarna, som debatten kring Fälädens utveckling är så betydelsefull. Det vet vi som bor på Norr och det borde man kunna se även från Professorsstaden. Om inte annat så kan man ju åka ut och titta efter – innan man uttalar sig!

Agneta Pettersson Blom (s)

Ska barnen betala vårt slöseri?

Intervjun med Roland Andersson om budgeten i VB nr 31 är en intressant läsning. Redan rubriken ger hicka. Att kalla ett beslut, som förutsätter ständiga lån för att driva kommunens verksamhet, för en framgång är häpnadsväckande. Varje vuxen borde enligt mitt sätt att resonera se det som ett misslyckande att lasta över kostnaden för dagens konsumtion på våra barn och det är just vad den nuvarande majoriteten gör.

Att Roland Andersson sedan blir mer och mer övertygad om att vi sk Borgare inte förstärker kommunens budgeteringsprinciper tycker jag är ointressant. Så länge vi begriper att man inte får leva över sina tillgångar tycker jag att det räcker.

Det finns skäl att påpeka att vi följer de budgeteringsprinciper som gällt länge. Det är den nuvarande majoriteten som plötsligt bestämt sig för nya principer. Oberoende av vilken princip som väljes ger den budget som VB betraktar som en framgång årliga ökande budgetunderskott.

Slutligen uttalar Roland Andersson sin misstro mot vår förmåga att genomföra strukturella förändringar av typ centraliserad fastighetsförvaltning. Utredningsarbetet utfördes faktiskt under vår senaste majoritetsperiod. Därefter har inte mycket hänt och vi är rätt övertygade om att inte mycket kommer att hända förrän vi är tillbaka efter valet 1991.

Gun Hellsvik (m)

VECKANS BILD:

Regeringens sparpaket ser ut att drabba sjuka och pensionärer.

Kitten A till utskott

Partistyrelsen utsåg på sitt möte en rad centrala utskott. Ny i det kvinnopolitiska utskottet blev Kitten Anderberg från Lund.

Däremot lyckades inte Gunnar Sandin tränga sej in bland alla norrlänningar i det nybildade glesbygdskommittén, trots att bl a en ledamot från Östergötland menade att olika synsätt på glesbygdproblemen borde vara företrädda i utskottet.

RÖDA KAPELLET. Så 28.10 kl 18.45 genrep av "Han som blev över". Oklart med övningslokal i pressläggningsögonblicket; förhoppningsvis Mikaelssalen, Kraftstorg 12 A, annars Kapellsalen. Ta med notställ! Mycket röd repetition, naturligtvis. To 1.11 kl 19 ska vi sitta spelklara i Mikaelssalen för en sista genomgång. Mötet börjar kl 20. Efteråt eftersits på Kvinnoforum (undvik alltså bilkörning).
HANNAS FLÄKT. Så 28.10 rep på Palaestra. 16.30–17.30 brasilianska rytmer, 17.30–18.30 Birgit.
VIF. Lö 27.10 kl 15–17 träning på Lerbäcksskolan.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Jonas Olofsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.